

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce:

X

bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému:

Ministerstvo dopravy

sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2018, č. j. 1189/2018-160-SPR/3,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 20. 5. 2015, č. j. MHMP 867282/2015, jímž magistrát zamítl námitky žalobce dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a potvrdil záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 16. 2. 2015.
2. Žalovaný v odůvodnění uvedl, že žalovaný byl v řízení o námitkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda tento záznam byl proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů je odpovídající. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení by mělo obsahovat všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisů. Žalovaný shledal všechna oznámení, která jsou založena ve spisu, jako dostatečně přesná. Dodal, že magistrát nebyl povinen pokutové bloky obstarávat, neboť oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení jsou dostatečnými podklady.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. V podané žalobě žalobce namítá, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky. Žalobce z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje doloženého v odvolacím řízení dovozuje, že běžnou praxí je posuzovat i jednotlivé podklady – rozhodnutí v blokových řízeních. Žalobce považuje za porušení zásady legitimního očekávání, pokud různé krajské úřady rozhodují odlišně.
4. Dále žalobce uvádí, že ve svém odvolání napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Jediné důkazy, které však odvolací orgán posuzoval, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení.
5. Žalobce namítá, že oznámení o spáchání přestupku nejsou dostatečnými podklady. Aby byla vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci, je nutné je vždy porovnat s předmětným rozhodnutím. Žalobce uvádí konkrétní pokutové bloky série HG/2014 č. bloku G 1498901 a série GF/2013 č. bloku F 0832677, u kterých nebyly dodrženy zákonem a judikaturou stanovené požadavky. Dále vznáší řadu konkrétních námitek proti pokutovým blokům týkajícím se posuzované věci (bloky ze dne 16. 2. 2015, 6. 10. 2014, 21. 11. 2013, 16. 9. 2013 a 15. 7. 2013). Žalobce zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Požaduje, aby se soud v jednotlivých případech zabýval otázkou, zda jednotlivá pravomocná rozhodnutí byla způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.
6. Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

7. Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný uvádí, že rozhodoval v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Dále poukázal na to, že zástupce žalobce vystupuje v obrovském množství obdobných řízení a jen kopíruje žalobní námitky.
8. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
11. Žaloba není důvodná.
12. Soud úvodem uvádí, že ve věci již jednou rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 30. 4. 2021, č. j. 6 A 10/2019-33, kterým shledal žalobu důvodnou, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Tento rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2023, č. j. 3 As 170/2021-27, a věc byla zdejšímu soudu vrácena k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že obecné žalobní námitky nemohly založit důvodné pochybnosti o správnosti oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, a proto žalovaný nebyl povinen pokutové bloky vyžadovat. Zdejší soud je právním názorem Nejvyššího správního soudu vázán, a proto níže přebírá jeho argumenty.
13. K otázce povinnosti vyžádání pokutových bloků soud konstatuje, že správní orgán v řízení o záznamu bodů do evidenční karty řidiče *„zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je“* (blíže viz odst. [17] rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). V tomto postupu se uplatňuje zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Dle tohoto rozsudku též platí, že orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v jiném řízení.
14. Nesouhlas se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v rozhodnutí o přestupku tedy nelze úspěšně uplatňovat v námitkovém řízení, jelikož směřuje proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným orgánem v jiném řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2018, č. j. 9 As 144/2017-27, odst. [45]). Takové tvrzení lze uplatnit jen v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutí o přestupku. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017-57, odst. [20], platí, že i kdyby bylo rozhodnutí o přestupku nezákonné, například proto, že by vycházelo z nesprávného právního posouzení skutku, nejednalo by se o důvod pro zrušení záznamu bodů v registru řidičů.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

15. Měl-li tedy žalobce pochybnosti o své vině či postupu policie, mohl se rozhodnout pro řešení přestupku ve správním řízení, namísto souhlasu s vyřízením na místě v blokovém řízení.
16. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je třeba rozlišovat případy, kdy je námitka přestupce vyjádřena jen obecně, od případů, kdy přestupce uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení přestupce, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34, odst. [18], nebo ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, odst. [14]). Podobně rozhodoval Nejvyšší správní soud také ve svém rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, kde uvedl: „[...] tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení [...]“.
17. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, odst. [16], dále plyne, že „námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků“. Žalobce ve svých podáních v rámci správního řízení (námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče i odvolání) opakuje obecná tvrzení bez jakékoliv bližší konkretizace spatřovaného pochybení. Zmiňuje pouze, jaké náležitosti pokutový blok musí mít (např. údaje o pachateli, místo spáchání, popis přestupkového jednání, naplnění skutkové podstaty, další rozhodné skutečnosti), nicméně nespecifikuje, v čem spatřuje nedostatky konkrétních pokutových bloků, resp. jaká pochybení se na daných pokutových blocích projevují.
18. Nezbyvá než konstatovat, že ve smyslu shora citované judikatury žalobce uplatnil výhradně paušální námitky rozporující takřka veškeré náležitosti pokutového bloku (popis skutku, právní kvalifikaci, místo vydání rozhodnutí, datum vyhotovení a převzetí žalobcem), a to vůči všem pokutovým blokům zcela shodně (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2022, č. j. 9 As 189/2021-24, odst. [19] a [21]). V projednávané věci žalobce neupřesnil žádnou konkrétní skutečnost, která by nasvědčovala pochybení v záznamech bodů do registru řidičů. Za takovou skutečnost nelze považovat pouze obecný poukaz žalobce na náležitosti pokutových bloků bez uvedení konkrétních námitek proti jednotlivým pokutovým blokům, jak učinil na straně 3 odvolání proti rozhodnutí magistrátu. Z obsahu správního spisu bylo správním orgánům patrné, kdo, kdy, kde a jak přestupek spáchal, a proto nebylo potřeba žádat o předmětné pokutové bloky. Pouhé nevědomí o spáchání přestupku či nepodložené tvrzení o jeho nespáchání nepředstavují dostatečná zpochybnění údajů v pokutových blocích.

IV.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

19. Soud ze všech shora uvedených důvodů uvážil, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost, jen je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu [§ 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s.]. V ostatních případech je kasační stížnost nepřipustná.

V takovém případě je třeba kasační stížnost podat ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. října 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu